

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 1T/82/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1616010210
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Tomus
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2017:1616010210.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky, samosudcom JUDr. Erikom Tomusom, v trestnej veci obžalovanej W. Y. a spol., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) a písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) a písm. j) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 18. septembra 2017 takto

rozhodol:

Obžalovaní:

W. Y., narodená XX. X. XXXX v Q., trvale bytom V Q. č. XXX/XX, XXX XX G. B., prechodne u X. O., K. B. č. XXX, XXX XX W., nezamestnaná,

X. Y., narodený XX. X. XXXX v Q., trvale bytom Q., prechodne u R. Y., ul. F Q. X, XXX XX Q., živnostník,
sa uznávajú vinnými, že

napriek zákonnej vyživovacej povinnosti prispievať na výživu svojich detí S. Y., nar. XX.XX.XXXX, V. Y., nar. XX.XX.XXXX a K. Y., nar. XX.XX.XXXX, všetky bytom G. B., L. V. č. XX, vyplývajúcej im z ustanovenia § 62 zákona o rodine, deklarovanej im vo vzťahu k dcére S. rozsudkom Okresného súdu Malacky sp. zn. 8P/250/2010 zo 07.06.2011, právoplatným dňa 26.08.2011 a vo vzťahu k dcéram V. a K. rozsudkom Okresného súdu Malacky sp. zn. 8P/35/2014 z 18.11.2014, právoplatným dňa 20.12.2014, ktorými boli zaviazaní prispievať na výživu svojich dcér každý samostatne výživným vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrované nepľnoleté dieťa podľa osobitného zákona v danom čase mesačne k rukám starých rodičov B. Q., nar. XX.XX.XXXX a W. Q., nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom G. B., L. V. č. XX, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, počnúc právoplatnosťou týchto rozhodnutí, resp. v zmysle predbežnej otázky podľa § 7 ods. 1 Trestného poriadku vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrované nepľnoleté dieťa podľa osobitného zákona v danom čase mesačne k rukám Detského domova v I. na O. ulici, kde boli dňa 24.11.2016 umiestnené V. a K. Y. na základe neodkladného opatrenia - uznesenia Okresného súdu Malacky z 28.10.2016, sp. zn. 8P/312/2016, si túto povinnosť obvinená W. Y. neplní vo vzťahu k dcére S. od 03.05.2013 a vo vzťahu k dcéram V. a K. od 23.01.2014 až doposiaľ a obvinený X. Y. si túto povinnosť neplní vo vzťahu k dcére S. od 11.07.2013 a vo vzťahu k dcéram V. a K. od 23.01.2014 až doposiaľ, s výnimkou obdobia od 05.11.2013 do 05.11.2014, kedy bol obvinený X. Y. vo výkone trestu odňatia slobody a vyživovaciu povinnosť vo vzťahu k oprávneným deťom nahlásil, v dôsledku čoho po doposiaľ uhradených súm vznikol na výživnom dlh obvinenej W. Y. najmenej vo výške 3.616,99 eur a obvinenému X. Y. najmenej vo výške 1.195,53 eur, pričom v rozhodujúcom období bola obvinená W. Y. od 19.02.2014 do 21.07.2014 vedená ako uchádzač o zamestnanie, pričom z evidencie bola vyradená pre nespoluprácu, nepoberala dôchodkovú dávku ani dávku v nezamestnanosti, peniaze na živobytie si zabezpečovala prevažne krátkodobou brigádnickou činnosťou, obvinený X. Y. nebol evidovaný ako uchádzač o prácu, nepoberal dávky v hmotnej núdzi ani iné štátne sociálne dávky, nepoberal dôchodkovú dávku ani dávku v nezamestnanosti, vo februári 2015 poberal nemocenskú dávku v dostatočnej výške, peniaze na živobytie si zabezpečoval prevažne krátkodobou brigádnickou činnosťou alebo v pracovnom pomere, pričom od 02.11.2015 je evidovaný

ako osoba vykonávajúca podnikateľskú činnosť na základe živnostenského oprávnenia, navyiac tak obaja obvinení konali aj napriek tomu, že boli trestným rozkazom Okresného súdu Malacky spisovej značky 3T/49/2013 zo dňa 18.04.2013, právoplatným vo vzťahu k obvinenej W. Y. dňa 11.05.2013 a obvinenému X. Y. dňa 01.08.2013, odsúdení pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona, obvinená W. Y. na trest odňatia slobody v trvaní 1 rok so skúšobnou dobou v trvaní 3 roky a obvinený X. Y. na trest odňatia slobody v trvaní 1 rok so zaradením na jeho výkon do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, ktorý vykonal 05.11.2014, pričom trestný rozkaz bol obvinenej W. Y. doručený dňa 02.05.2013 a obvinenému X. Y. dňa 10.07.2013,

teda

obžalovaná W. Y.

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnila zákonnú povinnosť vyživovať iného, čin spáchala závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách a po dlhší čas a tohto konania sa dopustila, hoci bola v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdená,

obžalovaný X. Y.

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného, čin spáchal závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách a po dlhší čas a tohto konania sa dopustil, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený ako i z výkonu trestu odňatia slobody prepustený,

čím spáchali

obžalovaná W. Y.

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) a písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) a písm. j) Trestného zákona,

obžalovaný X. Y.

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) a písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) a písm. j) Trestného zákona.

Za to sa
odsudzujú

obžalovaná W. Y.

podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona s poukazom na § 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona ju súd pre výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

obžalovaný X. Y.

podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona s poukazom na § 37 písm. m) a § 38 ods. 4 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 28 (dvadsaťosem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona ho súd pre výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie vypočutím obžalovanej W. Y., obžalovaného X. Y., ďalej súd vypočul svedkov B. Q., Q. E. a prečítaním oboznámil podstatné listinné podklady, pričom zistil a ustálil skutkový stav tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaná W. Y. vypovedala, že je nevinná. Nevie, čo má na toto celé povedať, mame zaplatila 100,- eur poukážkou dňa 31. marca 2017, pred tým neplatila nič a ani potom. Keď majú deti sviatok, občas niečo pošle, obžalovanej pomáha jej priateľ, s deťmi sa nestretáva. Keď bývala s mamou, pomáhala jej, brigádovala napr. vo Volkswagene, v Rakúsku, niekedy peniaze dala sestre, niekedy mame. Nebýva tu už 8 mesiacov, minimálne toľko deti už nevidela.

Obžalovaný X. Y. vypovedal, že je nevinný. Priznáva, že výživné neplatil, opakuje to, čo som uviedol pri zatknutí - od decembra 2016 do februára 2017 pracoval v Rakúsku, aby dlžné výživné mohol zaplatiť. B. Q. zameškané výživné odovzdal v G. B. na tri krát od januára 2017 do apríla 2017, celkovo jej dal 2.400,- eur. Pri týchto odovzdaniach bola prítomná priateľka X. G., pri všetkých odovzdaniach a pri jednom odovzdaní bol prítomný kolega R. S.. Q. dal najskôr 1.000,- eur, potom niečo cez 1.000,- eur a nakoniec okolo 300,- eur. Samotná svokra Q. mu do telefónu potvrdila, že zaplatenie výživného potvrdí na hlavnom pojednávaní. S. je stále v opatere svokry, občas si ju bráva k sebe. V. a K. sú v detskom domove v I. od novembra 2016, aj tieto si občas bráva. Do detského domova išli, lebo sa rozchádzali s manželkou, iniciovala to sociálka, on si ich nemohol dovoliť. Odvtedy svokre nezaplatil nič, od apríla je živnostník, zarába cca 1.000,- eur mesačne.

Svedkyňa B. Q. vo vzťahu k dcére - obžalovanej W. Y. využila svoje právo a odmietla vypovedať. Vo vzťahu k obžalovanému X. Y. vypovedala, že týždeň po hlavnom pojednávaní, ktoré sa uskutočnilo 23. augusta 2017 jej obžalovaný Y. dal do ruky 1.600,- eur. To boli jediné finančné prostriedky, ktoré od neho v rámci zameškaného výživného v tejto trestnej veci dostala.

Svedkyňa Q. E., zástupkyňa Detského domova v I., vypovedala, že v detskom domove sú umiestnené deti obžalovaných a to B., V. a K. a to od 24. novembra 2016, zatiaľ je to v rámci neodkladného opatrenia, nebolo rozhodnuté o ústavnej starostlivosti, takže ešte zatiaľ rodičom nebolo uložená vyživovacia povinnosť a túto od nich zatiaľ nežiadajú. Deti sú adaptované dobre, stretávajú sa s oboma starými matkami a s obžalovaným, zväčša ide o prázdninové pobyty. Rodičia sa o ne zaujímajú telefonicky. Nie je predpoklad, že sa dostanú do opatery niektorého z rodičov, predpokladajú, že zostanú v ústavnej starostlivosti.

Z listinných dôkazov súd prečítal rodné listy, potvrdenia o návšteve školy č. I. 19 - 24, rozsudky, trestný rozkaz č. I. 25 - 36, podklady s ÚVTOS č. I. 37 - 41, správy, posudky č. I. 42 - 111, poštová poukážka na sumu 100,- eur od obžalovanej W. Y. pre pani Q. č. I. 197, uznesenie Okresného súdu Malacky z 28. októbra 2016 sp. zn. 8P/312/2016 č. I. 203 - 216.

Rozsudkom z 07. júna 2011, sp. zn. 8P/250/2010, Okresný súd Malacky zveril maloletú S. Y., nar. XX. U. XXXX do spoločnej náhradnej osobnej starostlivosti starým rodičom B. Q., nar. XX. U. XXXX a W. Q., nar. XX. X. XXXX, s tým, že matke (obžalovanej W. Y.) a otcovi (obžalovanému X. Y.) bola uložená povinnosť prospievať na výživu maloletej S. výživným vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa podľa osobitného zákona v danom čase, ktoré výživné sa bude zasielať k rukám starých rodičov vždy do 15 dňa v mesiaci vopred počnúc právoplatnosťou rozsudku.

Rozsudkom z 18. novembra 2014, sp. zn. 8P/35/2014, Okresný súd Malacky zveril maloletú V. Y., nar. XX. E. XXXX a K. Y., nar. XX. E. XXXX, do spoločnej náhradnej osobnej starostlivosti starým rodičom B. Q., nar. XX. U. XXXX a W. Q., nar. XX. X. XXXX, s tým, že matke (obžalovanej W. Y.) a otcovi (obžalovanému X. Y.) bola uložená povinnosť prospievať na výživu maloletej S. výživným vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa podľa osobitného zákona v danom čase, ktoré výživné sa bude zasielať k rukám starých rodičov vždy do 15 dňa v mesiaci vopred počnúc právoplatnosťou rozsudku.

Z potvrdenia z 22. januára 2016 vyplýva, že S. Y., nar. XX. U. XXXX navštevuje Základnú školu G. B. v školskom roku 2015/2016. Z potvrdenia z 21. januára 2016 vyplýva, že K. Y., nar. XX. E. XXXX navštevuje Materskú školu G. B. v školskom roku 2015/2016. Z potvrdenia z 21. januára 2016 vyplýva, že V. Y., nar. XX. E. XXXX navštevuje Materskú školu G. B. v školskom roku 2015/2016.

Z trestného rozkazu Okresného súdu Malacky z 18. apríla 2013, sp. zn. 3T/49/2013 (doručeného W. Y. dňa 02. mája 2013 a X. Y. dňa 10. júla 2013), vyplýva uznanie viny X. a W. Y. zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona, za čo bol X. Y. uložený nepodmienečný jednoročný trest odňatia slobody a W. Y. podmienečný jednoročný trest odňatia slobody s podmieneným odkladom na trojročnú skúšobnú dobu.

Z potvrdenia Archívu Zboru väzenskej a justičnej stráže z 19. januára 2016 vyplýva výkon trestu odňatia slobody obžalovaného X. Y. od 08. novembra 2010 do 17. februára 2011, od 23. apríla 2012 do 23. augusta 2012 a od 05. novembra 2013 do 05. novembra 2014, so zaevidovaním vyživovacej povinnosti.

Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Q. z 22. marca 2016 vyplýva, že W. Y. bola v období od roku 2011 vedená v evidencii ako uchádzač o zamestnanie od 19. februára 2014 do 21. júla 2014, kedy bola vyradená pre nespoluprácu, X. Y. bol v období od roku 2011 vedený v evidencii ako uchádzač o zamestnanie od 18. februára 2011 do 12. apríla 2011, kedy bola vyradená pre nespoluprácu a v požadovanom období nebol a nie je príjemcom pomoci v hmotnej núdzi ani iných štátnych sociálnych dávok.

Zo správy Sociálnej poisťovne z 18. marca 2016 vyplýva, že W. Y. ani X. Y. nie sú k danému dňu evidovaní v dôchodkovom informačnom systéme ako poberatelia dôchodkovej dávky.

Zo správy Sociálnej poisťovne z 15. marca 2016 vyplýva, že W. Y. ani X. Y. nemali od 01. januára 2011 k danému dňu vyplatenú dávku v nezamestnanosti, menovaní si neuplatnili nárok na dávku v nezamestnanosti.

Z potvrdenia Sociálnej poisťovne 11. apríla 2016 o nemocenských dávkach, vyplatených Sociálnou poisťovňou za obdobie od 01. januára 2011 do 11. apríla 2016, vyplýva nemocenské poistenie od 30. mája 2012 v podstate až k danému dňu, pričom poisťný vzťah je evidovaný okrem Ústavu na výkon trestu odňatia slobody s viacerými subjektmi - zamestnávateľmi. Obdobne to platí aj v súvislosti so W. Y. a nemocenským poistením od 26. januára 2014.

Podľa oznámenia Daňového úradu Bratislava, pobočka Q. z 21. marca 2016 si W. Y. ako daňový subjekt nepodala žiadne daňové priznanie k dani z príjmov fyzickej osoby. X. Y. ako daňový subjekt nepodal od roku 2013 daňové priznanie k dani z príjmov fyzickej osoby.

Z potvrdení Okresného úradu Malacky, odbor živnostenského podnikania z 17. marca 2016 vyplýva, že v živnostenskom registri nie je vykonaný zápis o osobe W. Y.. V zmysle výpisu zo živnostenského registra podnikateľského subjektu X. Y. - Q., mu vzniklo živnostenské oprávnenie dňa 02. novembra 2015.

Z potvrdení zamestnávateľských subjektov C. E. W., s.r.o., W. D., s.r.o., TT-D. W., s.r.o., A. D., s.r.o., X. W., s.r.o., I. N. W., s.r.o., P. AZ, s.r.o., H. K., s.r.o., E., s.r.o., vyplývajú viaceré pracovné pomery rôzneho druhu ohľadom oboch obžalovaných na rôzne dlhé obdobia.

Z poštovej poukážky z 31. marca 2017, podacie číslo XXXXX, od W. Y. pre B. Q. vyplýva zaplatenie sumy 100,- eur.

Uznesením z 28. októbra 2016, sp. zn. 8P/312/2016, právoplatným dňa 01. decembra 2016 a vykonateľným dňa 15. novembra 2016, Okresný súd Malacky nariadil neodkladné opatrenie, ktorým sa maloleté deti Y., B., nar. XX. Q. XXXX, V., nar. XX. E. XXXX a K., nar. XX. E. XXXX, dočasne zverujú do starostlivosti Detského domova, so sídlom I., O. ul. č. XX.

Súd vyhodnotením dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní dospel k záveru, a to ani nebolo medzi stranami sporné, že obžalovaní W. a X. Y. majú vyživovaciu povinnosť voči svojim maloletým deťom, okrem iných, aj voči S. Y., nar. XX. U. XXXX, V. Y., nar. XX. E. XXXX a K. Y., nar. XX. E. XXXX,

ktorá im vyplýva z § 62 zákona o rodine, deklarovanej im vo vzťahu k dcére S. rozsudkom Okresného súdu Malacky zo 07. júna 2011, sp. zn. 8P/250/2010, právoplatným dňa 26. augusta 2011 a vo vzťahu k dcéram V. a K. rozsudkom Okresného súdu Malacky z 18. novembra 2014, sp. zn. 8P/35/2014, právoplatným dňa 20. decembra 2014, ktorými boli obžalovaní zaviazaní prispievať na výživu svojich dcér každý samostatne výživným vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa, pričom obžalovaná W. Y. si túto povinnosť neplní vo vzťahu k dcére S. od 03. mája 2013 a vo vzťahu k dcéram V. a K. od 23. januára 2014 až doposiaľ a obžalovaný X. Y. si túto povinnosť neplní vo vzťahu k dcére S. od 11. júla 2013 a vo vzťahu k dcéram V. a K. od 23. januára 2014 (s výnimkou obdobia od 05. novembra 2013 do 05. novembra 2014, kedy bol obvinený X. Y. vo výkone trestu odňatia slobody a vyživovaciu povinnosť vo vzťahu k oprávneným deťom nahlásil) v dôsledku čoho po doposiaľ uhradených súm vznikol na výživnom dlh do podania obžaloby obžalovanej W. Y. najmenej vo výške 2.495,- eur a obžalovanému X. Y. najmenej vo výške 1.573,54 eur. Všetky tieto okolnosti neboli na hlavnom pojednávaní ničím a nikým spochybnené.

Rovnako je nepochybné, že obžalovaní boli v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdení pre trestný čin zanedbania povinnej výživy - trestným rozkazom Okresného súdu Malacky z 18. apríla 2013, sp. zn. 3T/49/2013, právoplatným vo vzťahu k W. Y. dňa 11. mája 2013 a vo vzťahu k X. Y. dňa 01. augusta 2013. Sporným nebolo ani to, že maloleté V. a K. Y. boli dňom 24. novembra 2016 dočasne zverené do starostlivosti Detského domova, O. ul. č. XX, I.. Spor napokon nebol ani ohľadom trvania vyživovacej povinnosti oboch obžalovaných po podaní obžaloby až do vyhlásenia rozsudku okresného súdu, pričom výšku výživného aj za toto následné obdobie súd prevzal z vyššie uvedených civilných rozsudkov tunajšieho súdu.

Pokiaľ ide o okolnosť týkajúcu sa dočasného zverenia maloletých V. a K. Y. do starostlivosti Detského domova, O. ul. č. XX, I., a z toho plynúcu otázku výživného, súd v tejto súvislosti dáva do pozornosti, že v danom prípade ide o zákonnú vyživovaciu povinnosť; nevyžaduje sa nevyhnutne, aby vyživovacia povinnosť a jej rozsah boli určené rozhodnutím súdu (okrem prípadu právoplatného rozhodnutia súdu o otcovstve - nie však o predbežnom opatrení, a rozhodnutia súdu, resp. dohody rozvedených manželov o výške manželského výživného). Orgány činné v trestnom konaní a súd posudzujú takú otázku samostatne podľa § 7 ods. 1 Trestného poriadku. Nemusí tomu predchádzať výkon rozhodnutia súdu o určenom výživnom. V zmysle uvedeného sú povinné osoby (v tomto prípade obaja obžalovaní) povinní plniť svoju vyživovaciu povinnosť voči svojim deťom bez ohľadu na to, v starostlivosti koho sa deti nachádzajú. Inými slovami, to, že od októbra 2016 sa V. a K. Y. nachádzajú v Detskom domove v I., nezbavuje obžalovaných W. a X. Y. povinnosti plniť svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť, resp. prispievať na výživu V. a K. Y. voči detskému domovu, aj keď o ústavnej starostlivosti zatiaľ nebolo meritorne rozhodnuté, takže ešte zatiaľ rodičom nebola vyživovacia povinnosť deklarovaná súdnym rozhodnutím, pričom až na základe takéhoto rozhodnutia bude detský domov výživné od obžalovaných žiadať, resp. vymáhať, ako to vyplýva z výpovede zástupkyne detského domova.

Aj s poukazom na obsah predchádzajúceho odseku sa súdu nevyhnutne javí zdôrazniť okolnosť, že v zmysle zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa § 2 písm. c) zákona č. 601/2003 Z. z. o životnom minime.

Vo vzťahu ku mal. S. Y. vyživovacia povinnosť oboch obžalovaných, resp. ich povinnosť prispievať na jej výživu každým obžalovaným samostatne výživným vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa podľa osobitného zákona v danom čase mesačne k rukám starých rodičov B. Q. trvá doposiaľ, nakoľko S. Y. sa stále nachádza v náhradnej osobnej starostlivosti B. Q..

Suma zameškaného výživného každého z obžalovaných celkovo je ku dňu podania obžaloby určená v jej skutkovej vete, pričom takto vypočítané sumy (obžalovaná W. Y. najmenej vo výške 2.495,- eur a obžalovaný X. Y. najmenej vo výške 1.573,54 eur) na hlavnom pojednávaní nikto nenamietal. K sume neuhrádzaného výživného za obdobie od podania obžaloby súd dospel nasledovne: Za rok 2016 - 189,91 eur na jedno nezaopatrené nepľnoleté dieťa (7 mesiacov x 27,13 eur); za rok 2017 - 217,42 eur na jedno nezaopatrené nepľnoleté dieťa (6 mesiacov x 27,13 eur a 2 mesiace x 27,32 eur), celkom 407,33 eur na jedno nezaopatrené nepľnoleté dieťa vo vzťahu k jednému obžalovanému. Nakoľko v

prejednávanej trestnej veci sú predmetom útoku 3 nezaopatrené nepľnoleté deti oboch obžalovaných, zameškané výživné sa u jedného obžalovaného od júna 2016 do augusta 2017 navýšilo o 1.221,99 eur.

U obžalovaného X. Y. treba k sume 1.221,99 eur pripočítať sumu 1.573,54 eur ustálenú v skutkovej vete obžaloby (spolu 2.795,53 eur) a odpočítať sumu 1.600,- eur, čo v súhrne predstavuje výsledok 1.195,53 eur. Sumu 1.600,- eur, ktorú uhradil B. Q. obžalovaný X. Y., zhodne potvrdili obaja - obžalovaný i svedkyňa B. Q.. Hoci obžalovaný na hlavnom pojednávaní ešte dňa 23. augusta 2017 tvrdil, že svedkyňi Q. na výživnom uhradil sumu 2.400,- eur (čo malo byť svedecky potvrdené), na následnom hlavnom pojednávaní, keď svedkyňa Q. konštatovala uhradenie sumy 1.600,- eur, obžalovaný od tohto svojho tvrdenia upustil, a upustil aj od vôle týchto svedkov vypočuť, resp. preukázať to iným spôsobom a ďalej túto okolnosť nenamietal. Uhradenie svedkyňi Q. práve sumy 1.600,- eur napokon obžalovaný nepriamo potvrdil v záverečnej reči, keď uviedol, že dokázaných bolo 1.600,- eur, ktoré uhradil svedkyňi Q., a nemyslí si, že za pár sto eur má ísť do basy, to by bolo nespravodlivé.

U obžalovanej W. Q. treba k sume 1.221,99 eur pripočítať sumu 2.495,- eur ustálenú v skutkovej vete obžaloby (spolu 3.716,99 eur) a odpočítať sumu 100,- eur, čo v súhrne predstavuje výsledok 3.616,99 eur. Sumu 100,- eur, ktorú uhradila B. Q. obžalovaná W. Y. preukázala poštovou poukážkou z 31. marca 2017, podacie číslo XXXXX.

Z vykonaného dokazovania súd preto ustálil, že obžalovaní naplnili znaky objektívnej stránky prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) a písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) a písm. j) Trestného zákona, pretože si neplnili riadne svoju vyživovaciu povinnosť, čin spáchali závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas (neplnenie vyživovacej povinnosti od mája 2013 do augusta 2017 vrátane, jednoznačne treba posudzovať ako po dlhší čas), a na viacerých osobách (ich nezaopatrené nepľnoleté deti - S. Y., nar. XX. U. XXXX, V. Y., nar. XX. E. XXXX a K. Y., nar. XX. E. XXXX), a to aj napriek tomu, že už boli v minulosti (v posledných dvadsiatich štyroch mesiacoch) právoplatne odsúdení pre spáchanie trestného činu zanedbania povinnej výživy (ako i z výkonu trestu odňatia slobody obžalovaný X. Y. prepustený).

Pokiaľ ide o subjektívnu stránku konania obžalovaných, tak súd posudzoval to, či obžalovaní následok predpokladaný Trestným zákonom (t. j. nehradenie výživného) aj zavini, prípadne, či následok vznikol nezávisle od vôle obžalovaných (z objektívnych príčin). Alebo povedané inak, úlohou súdu bolo zistiť, či obžalovaní nehradili výživné preto, že ho hradiť nechceli, alebo preto, že ho hradiť objektívne nemohli.

V tomto smere z výpovede obžalovaného vyplynulo, že si je vedomý nehradenia výživného, že od decembra 2016 do februára 2017 pracoval v Rakúsku, aby dlžné výživné mohol zaplatiť a od apríla je živnostník, zarába cca 1.000,- eur mesačne. Obžalovaná W. Y. v tomto smere vypovedala, že nevie, čo má na toto celé povedať, svedkyňi B. Q. zaplatila 100,- eur, pred tým neplatila nič a ani potom. Keď majú deti sviatok, občas niečo pošle, obžalovanej pomáha jej priateľ, s deťmi sa nestretáva.

Súd pritom z listinných dokladov zistil, že v rozhodujúcom období bola obžalovaná W. Y. od 19. februára 2014 do 21. júla 2014 vedená ako uchádzač o zamestnanie, pričom z evidencie bola vyradená pre nespoluprácu, nepoberala dôchodkovú dávku ani dávku v nezamestnanosti, peniaze na živobytie si v podstate počas celého dotknutého obdobia zabezpečovala prevažne krátkodobou brigádnickou činnosťou, čo vyplýva napr. z oznámení zamestnávateľov W. D., s.r.o., E., s.r.o. (č. I. 98, 105, 111); obžalovaný X. Y. nebol evidovaný ako uchádzač o prácu, nepoberal dávky v hmotnej núdzi ani iné štátne sociálne dávky, nepoberal dôchodkovú dávku ani dávku v nezamestnanosti, vo februári 2015 poberal nemocenskú dávku v dostatočnej výške, peniaze na živobytie si zabezpečoval prevažne krátkodobou brigádnickou činnosťou alebo v pracovnom pomere, čo vyplýva napr. z oznámení rôznych zamestnávateľov (č. I. 95 - 111), od 02. novembra 2015 je evidovaný ako osoba vykonávajúca podnikateľskú činnosť na základe živnostenského oprávnenia. V nadväznosti na uvedené súd opätovne akcentuje skutočnosť, že sám obžalovaný vypovedal, že od apríla 2017 je živnostník, zarába cca 1.000,- eur mesačne.

Obžalovaná W. Y., napriek tomu, že jej v tom nebránila nijaká závažná prekážka (napríklad dlhodobé zdravotné problémy), nie je riadne zamestnaná a ani sa riadne o žiadnu dlhodobejšiu prácu preukázateľne neuchádza a ani nezaujíma tak, aby výživné mohla riadne a včas platiť. Obžalovaný X. Y.

od decembra 2016 do februára 2017 pracoval v Rakúsku, aby dlžné výživné mohol zaplatiť a od apríla 2017 je živnostník, zarába cca 1.000,- eur mesačne.

V tejto súvislosti súd pripomína judikatúru Najvyššieho súdu, podľa ktorej pri posudzovaní schopnosti obžalovaného plniť vyživovaciu povinnosť je nutné brať do úvahy všetky nevyhnutné hľadiska, vrátane toho, či sa napríklad obžalovaný bez dôležitého dôvodu vzdal výhodnejšieho zamestnania, či zárobkovej činnosti (R 22/1992), pričom tomu zodpovedá aj situácia, ak sa obžalovaný vyhýbajú trvalým pracovným pomerom ako aj prípadným zamestnaneckým ponukám úradu práce. To, že obžalovaná ignoruje riadny pracovný pomer a vystupuje ako nemajetný človek, nemožno vykladať v neprospech oprávnenej osoby (iného subjektu), do rúk ktorej má byť výživné hradené. Obžalovaný zhodne mali urobiť všetko preto, aby výživné hradil riadne mohli, t. j. mali sa zamestnať, respektíve mohli vykonávať zárobkovú činnosť a v prípade, že tak úmyselne neurobili už po dobu niekoľkých rokov, celkom zjavne vedeli, že tak ohrozia aj plnenie svojej vyživovacej povinnosti voči svojim deťom. Obžalovaná sa týmito okolnosťami nevyjadrovala žiadnym spôsobom, nevedela, čo by k tomu mala uviesť. Ohľadom obžalovaného je pre súd nepochopiteľné, prečo výživné neuhradzoval (na uvádzané jeho 3 deti cca 80 eur mesačne), ak podľa vlastných slov z obžalovaný od decembra 2016 do februára 2017 pracoval v Rakúsku, aby dlžné výživné mohol zaplatiť a od apríla 2017 je živnostník, zarába cca 1.000,- eur mesačne.

Z hľadiska subjektívnej stránky je preto potrebné zavinenie oboch obžalovaných vo vzťahu k spôsobenému následku kvalifikovať ako priamy úmysel podľa § 15 písm. a) Trestného zákona. Obžalovaný vedeli, že majú vyživovaciu povinnosť na svoje maloleté deti, vedeli, že oprávnenej osobe (svedkyňa B. Q. i detskému domovu podľa vyššie uvedeného), nehradia výživné a taktiež vedeli, že im nič nebránilo legálnou cestou zaobstaráť si prostriedky, z ktorých by bolo možné reálne poskytovať mesačné úhrady výživného v súdom stanovenej výške (obžalovaná), resp. ak potrebné prostriedky už k dispozícii mali, potrebné výživné aj uhradiť oprávneným subjektom (obžalovaný) .

Obžalovaný W. i X. Y. teda nehradili výživné nie preto, že ho hradil nemohli, ale preto, že ho hradil nechceli. Obžalovaný preto celkom zjavne nehradili výživné úmyselne a vedeli, že neuhrádzajú výživné po dlhší čas a voči viacerým osobám a tiež napriek tomu, že už boli pre trestný čin zanedbania povinnej výživy odsúdení, resp. obžalovaný aj prepustený. Súd preto vyvodil úmyselné zavinenie aj vo vzťahu ku kvalifikovanej skutkovej podstate podľa § 207 ods. 3 písm. b) a písm. c) Trestného zákona.

Súd po uvedených zisteniach uznal obžalovaných vinnými zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) a písm. j) Trestného zákona a následne upravil skutkovú vetu tak, že obžalovaný nehradili výživné až do konca augusta roku 2017, a voči V. a K. Y. aj vo vzťahu k Detskému domovu v I. od októbra 2016, nakoľko v čase rozhodovania súdu ešte mesiac september 2017 neuplynul (postup podľa § 122 ods. 13 Trestného zákona) s tým, že súd upravil aj sumu dlžného výživného vypočítaného spôsobom uvedeným vyššie.

V súvislosti s výrokom o treste je primárne nevyhnutné uviesť, že Trestný zákon vo svojich ustanoveniach, najmä v ustanoveniach deklarujúcich zásady ukladania trestov, poskytuje ochranu spoločnosti pred trestnými činmi v podobe trestov a to tak, že trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny života súčasne iných odradiť od páchania trestných činov za súčasného vyjadrenia morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Keďže uvedený cieľ, t. j. zabránenie v ďalšom páchaní trestnej činnosti zároveň napĺňa aj ochranu spoločnosti, treba mať pri voľbe druhu trestu a jeho výmery túto skutočnosť vždy na zreteli.

Všetky okolnosti prípadu však treba nielen zisťovať, ale aj objektívne, t. j. bez preceňovania alebo podceňovania niektorých z nich komplexne hodnotiť a mať pritom na zreteli, že bližšie sú konkretizované v ďalších ustanoveniach Trestného zákona, najmä v ustanoveniach o poľahčujúcich a priťažujúcich okolnostiach (§ 36 Trestného zákona a § 37 Trestného zákona) a v ustanoveniach upravujúcich zásady ukladania trestov (§ 34 Trestného zákona).

Súd pri ukladaní trestu obžalovaným vychádzal zo závažnosti prečinu, z ktorého boli obžalovaný W. a X. Y. uznaní vinnými a ktorú určuje už zákonodarca stanovením rozpätia trestnej sadzby, pričom v danom

prípade je výška trestnej sadzby stanovená zákonom (§ 207 ods. 3 Trestného zákona) v rozpätí 1 rok až 5 rokov.

Súd u obžalovanej W. Y. nezistil žiadnu poľahčujúcu ani priťažujúcu okolnosť, preto u nej k úprave trestnej sadzby nedošlo. U obžalovaného X. Y. súd nezistil žiadnu poľahčujúcu, naopak zistil jednu priťažujúcu okolnosť spočívajúcu v tom, že obžalovaný už bol v minulosti za trestný čin odsúdený [§ 37 písm. m) Trestného zákona], preto v jeho prípade došlo k úprave trestnej sadzby tým spôsobom, že vzhľadom na prevahu priťažujúcich okolností došlo k zvýšeniu dolnej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu, pričom takto upravená sadzba je napokon 2 roky a 4 mesiace až 5 rokov. Súd za priťažujúcu okolnosť v prípadoch oboch obžalovaných nepovažoval predchádzajúce odsúdenie obžalovaných za spáchanie prečinu zanedbania povinnej výživy, nakoľko tu ide o zákonný znak stíhaného prečinu (§ 38 ods. 1 Trestného zákona); avšak obžalovaný spáchal v minulosti aj iné trestné činy za ktoré bol aj právoplatne odsúdený inými rozhodnutiami (napríklad naposledy v trestných veciach tunajšieho súdu sp. zn. 1T/176/2009 a sp. zn. 2T/17/2012).

Súd následne zistil, že obaja obžalovaní W. Y. i X. Y. spáchali stíhaný trestný čin v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia za iný jeho trestný čin (zhodne vo vzťahu k odsúdeniu Okresného súdu Malacky pod sp. zn. 3T/49/2013) Vzhľadom na tieto okolnosti nemohol súd uložiť žiadnemu z obžalovaných podmienený trest odňatia slobody (§ 49 ods. 2 a § 51 ods. 1 Trestného zákona) a do úvahy zjavne neprichádzalo ani uloženie alternatívneho trestu, napríklad trestu peňažného.

Súd preto musel každému z obžalovaných uložiť nepodmienený trest odňatia slobody s tým, že súd je názoru, že na nápravu obžalovaných postačí uloženie trestu na samej spodnej hranici trestnej sadzby prichádzajúcej do úvahy u každého z obžalovaných, čo súd vyjadril tým, že obžalovanej W. Y. uložil trest odňatia slobody vo výške 1 rok (teda 12 mesiacov) a obžalovanému X. Y. uložil trest odňatia slobody vo výmere 2 roky a 4 mesiace (teda 28 mesiacov)

Obžalovaná W. Y. nebola v posledných 10 rokoch pred spáchaním skutku vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, preto na výkon trestu bola zaradená do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Obžalovaný X. Y. bol v posledných 10 rokoch pred spáchaním skutku vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin (v trestnej veci tunajšieho súdu sp. zn. 1T/176/2009 trest odňatia slobody vykonal dňa 23. augusta 2012), preto na výkon trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia

Vzhľadom na uvedené skutočnosti rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Bratislave, pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po vyhlásení tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku). Odvolanie má odkladný účinok. V písomne podanom odvolaní je potrebné uviesť voči ktorým výrokom rozsudku odvolanie smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.